

FLORES HISTORIARUM.

Incipit prologus in librum qui Flores Hystoriarum intitulatur.

MSS. Chetham and Eton. St. Alban's compilation. Matt. Par. i. 1 from Ado and Robert de Monte.

Temporum summam, lineamque descendantem ab exordio Prologue. mundi, cum successionibus quorundam regnorum et regum,¹ ad eruditionem futurorum duximus annotare, ut ex brevibus lector devotus plura colligere possit. Sed quid contra quosdam auditores pigros dicemus, qui obtrectando dicunt, quid necesse est vitas vel mortes seu diversos hominum casus literis mandare, prodigia cæli et terræ vel aliorum elementorum scriptis impressa perpetuare? Noverint isti, bonam vitam et mores præcedentium ad imitationem subsequantium proponi, malorum vero exempla ut non imitentur, sed ut potius vitentur, describi. Prodigia autem vel portenta præterita quæ famem,² vel mortalitatem, vel alia supernæ vindictæ flagella fidelibus innuunt, ideo memoriæ per litteras commendantur, ut si quando similia evenerint, peccatores qui se iram Dei in aliquo incurrisse meminerint, mox ad remedium pœnitentiæ, per hæc Deum placaturi, festinent. Ob hanc itaque causam (licet aliæ non desint) Moyses legislator in historia divina innocentiam³ Abel, Caym⁴ invidiam, simplicitatem Job,⁵ dolositatem Esau, maliciam undecim filiorum Israel, bonitatem duodecimi, scilicet⁶ Joseph, pœnam quinque civitatum per consumptionem ignis et sulphuris manifestat; quatinus bonos imitemur, malorum esse sequaces abhorreamus, ut peccati fomitem fugiendo radicitus enerve-

¹ *regum*] regnum, E.

² *famem*] finem, E.

³ *innocentiam*] innocenciam, E.

⁴ *Caym*] Cayn, E.

⁵ *Job*] so Ch. E. A. Cl. Re.;

o 21874. Wt. 740.

Jacob, the other MSS., which is probably the original reading. See Matt. Par., vol. I., p. xlvii.

⁶ *scilicet*] om. E.

mus; et hoc non solum Moyses, sed et omnes divinæ pa- St. Alban's
ginæ tractatores, et in historicis et in moralibus libris faciunt, compila-
virtutes commendando, vitia detestando, Deum timere simul tion.
et amare nos admonent. Non sunt igitur audiendi, qui i. l. Matt. Par.
Cronicorum libros et maxime a catholicis editos dicunt esse
negligendos, per quos quicquid humanæ sapientiæ et saluti
necessarium est, per memoriam invenire, per intelligentiam
cognoscere, et per facundiam proferre studiosus valeat inda-
gator.

De opere primordiali sex dierum.

The crea-
tion.

Sex diebus Deus rerum creaturam formavit. Primo con-
didit lucem. Secundo firmamentum cæli in medio libravit
aquarum, ipsis aquis ac terra cum cælo superiore ac virtu-
tibus, quæ in ea conditorem laudarent, ante horum sex die-
rum exordium creatis. Tertio, congregatis in suum locum
aquis quæ cuncta contexerant, aridam¹ jussit apparere.
Quarto, sidera in firmamento cæli posuit, qui nunc, quantum
per conjecturam æquinocitii colligitur, duodecimus kalendarum
Aprilium dies vocatur. Quinto, natatilia, volatilia, et ani-
mantia creavit. Sexto, animalia terrestria et ipsum hominem
Adam in agro Damasceno formavit, de cujus latere dormientis
matrem omnium viventium Evam produxit, qui nunc (quan-
tum credibile videtur) decimus kalendarum Aprilium dies
appellatur.² Unde merito creditur, si non verior sententia
vicerit, eodem decimo kalendarum Aprilium die Dominum
fuisse crucifixum. Decebat³ enim, ut una eademque non
solum ebdomadis, sed et mensis, die, secundus Adam, pro
generis humani salute vivifica morte sopitus, productis e
latere suo cælestibus sacramentis, sponsam sibi sanctificaret
Ecclesiam, quo videlicet die primum Adam Ipse creaverat,
ejusque de latere costam tollens, mulierem formaverat, cujus
adjutorio genus propagaretur humanum.

De peccato Adæ.

Adam in Paradisum, unde quatuor flumina oriuntur, trans-
latus, cum uxori cæterisque animantibus ac rebus nomina im-

¹ aridam] om. E

² appellatur] vocatur, E.

³ Decebat] Dicebat, E.; Diceba-
tur, H.

Matt. Par. posuisset, de pomo comedendo uxori suæ adquevit. Unde, i. 2. pro verecundia nuditatis factis perizomatibus, a Domino de Paradiso ejecti, de terra maledicta in sudore vultus sui panem adquirunt. Deinde collocatis¹ a Domino ante hostium Paradisi Cherubin cum gladio flammeo, non solum primi parentes, sed et tota eorum² progenies, a Paradisi deliciis sunt ejecti.

De generatione Adæ.

Adam cognovit uxorem suam, scilicet non in Paradiso, sed jam reus et ejectus. Et licet lator legis Moyses generationes Adæ, festinans ad tempora Abrahæ patris Hebræorum, prætermiserit, plures tamen Adæ subticet³ filios et filias. Sed Methodius martyr oravit, dum esset in carcere, et revelatum est ei a Spiritu de principio et fine mundi, quod et oravit, et scriptum, licet⁴ simpliciter, reliquit, dicens, quod virgines egressi sunt de Paradiso,⁵ et anno vitæ Adam quinto decimo natus est ei Caym, et soror ejus Calmana. Post alios xv. annos natus est ei Abel, et soror ejus Delbora. Deinde vitæ suæ, id est Adæ, cxxx^o. Caym occidit Abel, et luxerunt eum Adam et Eva c. annis, et tunc natus est ei Seth, tricesimo anno primæ chiliadis, id est primæ ætatis.

De morte Abel.

Caym agricola dolens sua munera et non fratris fuisse reprobata, licet a Domino increpatus, fratrem septiformi peccato⁶ interfecit. Postea vagus et instabilis super terram factus,⁷ postquam a Domino est maledictus.

Generatio Caym.

Cognovit Caym uxorem suam Calmana, quæ peperit ei Enoch. Enoch genuit Irad. Irad genuit Maniael. Maniael genuit Matussael. Matussael genuit Lamech. Hic duas habuit uxores, Ada scilicet et Sella. De Ada genuit Jobaal, Sella vero Tubalcaym et Noema. Iste Lamech primus homi-

¹ *collocatis*] collatis, E.

² *eorum*] ipsorum, E.

³ *subticet*] subticuit, E.

⁴ *licet*] om. E.

⁵ E. ins. in margin "scilicet
"Adam et Eva."

⁶ E. ins. puniendus in marg.

⁷ E. ins. est.

num bigamiam introducens, cum virum in vulnus et adoles- Matt. Par.
centem in livore occidisset, uxoribus ob hoc sibi pœnam in i. 3.
septuplum deberi prædixit. Jobaal, adinventis portatilibus
pastorum tentoriis, primus greges secundum qualitatem, genus,
et ætatem distinxit. Jubal pater canentium in cithara et
organo, id est musicæ artis inventor, in columpna latericia
et altera marmorea contra incendium et diluvium ipsam artem
sculpsit. Tubalcaym, ferrariæ artis inventor, sculpturæ ope-
rum in metallis fabricator fuit, cujus malleorum sonitu Jubal
delectatus proportiones vocum primus¹ ex eis perpendit.

De numero annorum primæ ætatis.

Adam, ut superius dictum est, genuit Seth. Seth genuit
Enos. Enos genuit Caynan. Caynan genuit Malaleel. Ma-
laleel genuit Jareth. Jareth genuit Enoch. Iste Enoch
placens Deo, translatus in Paradisum, vivit cum Helya, qui
quibusdam litteris inventis librum, ut in epistola Judæ con-
tinetur, scripsit; sub quo etiam Adam creditur mortuus.
Enoch genuit Matussale. Matussale genuit Lamech. Lamech
genuit Noe. Vixit autem Adam dccccxxx. annis. Seth,
dccccxii. Enos, dccccv. Caynan, dccccx. Malaleel, dccccxv.
Jared, dccccxii. Enoch, cclclxv. Matussale, dccccclxix. La-
mech, dccccclxxvii. Noe vero cum quingentorum esset anno-
rum, genuit Sem, Cham, et Japhet.

*Hic terminatur prima Ætas, habens secundum Hebræos² annos
MDCLVI.; secundum septuaginta interpretes, duo milia CCXLIII.*

De archa Noe et diluvio.

Anno vitæ Noe c^o, inundante diluvio, cum septem anima-
bus archam intravit, quam spatio centum annorum loquente
sibi Domino xx. annis prius fecerat. Et excrecentibus aquis
super terram cl. diebus, Domino plente xl. diebus et noc-
tibus, vicesima septima die mensis septimi cum stetisset
archa super montes Armeniæ, et post quadraginta dies cor-
vum emisisset, et postea columbam ferentem ramum olivæ,
vicesima septima die secundi mensis egressus est de archa,
eadem scilicet die qua intraverat anno revoluto, cum septima

¹ *primus*] primum, E.

| ² *Hebræos*] Hebreo, Ch.

Matt. Par.
i. 4. decima luna secundi mensis intrasset. Et accepto sacrificio, cum concessionem carnis comedendæ sine sanguine suscepisset, et in signum diluvii præteriti, non futuri, et incendii venturi yris posita fuisset; vino, quod primus excoluerat, inebriatus, et a Cham irrisus, huic maledicens, et reliquis filiis benedicens, obiit.

De tribus filiis Noe.

Tribus filiis Noe texuntur generationes septuaginta duæ, quindecim scilicet de Japhet, triginta de Cham, [x]xvii. de Sem, qui disseminati sunt per orbem. Sem obtinuit Asiam, Cham Affricam, Japhet Europam; quorum genealogias veteres ita distinguunt.¹ Primus de genere Sem in Asiam veniens provincias in hunc modum disposuit.

De primis gentiliûm regnis.

Crescente post diluvium populo, exorta sunt quatuor principalia regna, Assiriorum ab oriente ubi prius regnavit Belus, Siciniorum ab occidente ubi Egialeus, Scitarum ab aquilone ubi Tanus, Egiptiorum a meridie ubi Mineus. Belo successit Semiramis uxor sua, quæ Babiloniam caput regni constituit. Cui Ninus qui inventor idolorum fuit, faciens imaginem Belo patri. Tandem Sardanapallus, a quo Arbaces regnum ad Medos transtulit. Super quos tandem Astiages regnans, data filia sua principi Persarum, de quo Cirus ortus est, ab eo est superatus. Quo mortuo, regno ad Persas translato, Darius filius Astiagis cum eodem Ciro conregnavit.

Distinctio² regionum.

(Not in
Matt. Par.) Orbis sive mundus noster habitabilis qui undique clauditur Oceano tres habet partes principales, scilicet Asiam, Affricam, et Europam. Asia autem est capacissima. Sunt enim in ea istæ regiones; India, Achaia, Parthia, Siria, Persia,

¹ *distinguunt*] distingunt, MSS.

² This chapter is not in the MSS. of Matthew Paris, but it is given in

those of Wendover fuller, and placed later than here.

Media, Mesopotamia, Capadocia, Palestina, Armenia, Cilicia, Caldea, Siria,¹ Egiptus, Libia. In Africa hæ sunt provinciæ; Libia Cyrini, Pentapolis, Ethiopia, Tripolitania, Bifanna,² Getulia, Natabria, Numedia, Samaria, Syrtes majores et minores. In Europa hæ sunt regiones; Roma, Calabria, Hispania, Alamannia, Macedonia, Tracia, Dalmatia, Pannonia, Colonia, Gallia, Aquitannia, Britannia,³ Hibernia, Aquilonales infra Oceanum. Primus homo de genere Japhet venit ad Europam Alanus nomine cum tribus filiis suis, quorum nomina sunt hæc; Ysicion, Armenion, Negro. Ysicio quatuor habuit filios; hi sunt Francus, Romanus, Alamannus, Britto;⁴ Armenion habuit filios quinque qui sunt hi; Gotus, Walagotus, Coebidus, Burgundus, Longobardus; Negro quatuor habuit filios, quorum hæc sunt nomina; Wandalus, Saxon, Bogarus, Targus. Ab Ysicione primogenito Alani ortæ sunt quatuor gentes, Latini, Franci, Alamanni, et Britanni. Ab Armenione filio secundo orti sunt Gothi, Walagothi, Cebidi, Burgundi, et⁵ Longobardi. A Negro autem filio tertio exorti sunt Bogari, Wandali, Saxones, et Tharinci. Istæ autem gentes subdivisæ sunt per totam Europam. Fuit autem Alanus, ut aiunt, filius Fretheuir, filii Ogomum,⁶ filii Thoi,⁷ filii Boib, filii Symeon, filii Mair, filii Athach, filii Aurthaach, filii Cetheet, filii Cozh, filii Abirh,⁸ filii Ra, filii Esra, filii Isram, filii Bath, filii Johan, filii Jabath, filii Japhet, filii Noe. De Asia autem et Africa alibi dicitur.

De generatione Sem.

Sem c. erat annorum quando genuit Arfaxat, biennio sci. ^{Matt. Par.} licet post diluvium. Arfaxat genuit Sale vel Caynan, qui ^{i. 5.} Sale condidit civitatem quam de nomine suo Salem appellavit, qui etiam⁹ genuit Heber, a quo dicti sunt Hebræi, vel ab Abraham, quasi Abrahæi. Heber genuit Phaleg, cujus tempore filii filiorum Noe increduli pacti Dei, quod pepigerat cum Noe de diluvio non futuro, composuerunt lateres pro saxis et bitumen pro cæmento, ut ædificarent turrinam cujus altitudo tangeret cælum; quod si iterum¹⁰ inundaret diluvium,

¹ *Siria*] om. E.

² *Bifanna*] Biffamia, E.

³ E. ins. major et minor.

⁴ *Britto*] Brito, E.

⁵ *et*] om. E.

⁶ *Ogomum*] Ogomun, E.

⁷ *Thoi*] Thay, E.

⁸ *Abirh*] Abreh, E.

⁹ *etiam*] om. E.

¹⁰ *iterum*] om. E.

Matt. Par. in summitate ejus manerent securi. Et quoniam arte propria existimaverunt se evadere posse diluvii periculum et incendii, facta est ibidem, scilicet¹ in agro Sennaar, linguarum divisio seu confusio, ita quidem ut nec unus eorum intelligeret vocem proximi sui. Ideoque divisit eos Deus in diversas regiones, et cessaverunt ædificare turrim. Vocatumque est nomen loci illius Babel, id est, confusio, quia ibi confusum est labium universæ terræ. Phaleg vero, in cujus familia remansit Hebræa lingua, omnium antiquissima, iccirco dictus est Phaleg, id est ab aliis divisus. Phaleg genuit Ragau,² Ragau genuit Saruch, qui genuit Nachor. Iste Nachor, cum exisset de Chaldæa, ducta in uxorem Melcha, filia fratris sui extincti, moratus est in Carram³ Mesopotamiæ, mortuo ibi patre suo et Abraham in terra Chanaan peregrinante; hos tres fratres, Hus, Buz, et Batuel, cum aliis quinque genuit. De quorum uno, scilicet Buz, descendit Balaam, qui secundum Hebræos dicitur in Job Eliud Buzites. Iste Nachor genuit Thare, qui non valens ferre injurias sibi illatas de adorando igne in Chaldæa, ubi et filium suum primogenitum Aram extinxerunt, peregrinatus est cum Abraham et Nachor et familia Aram in Carram⁴ Mesopotamiæ, ubi completis ducentis quinque annis, Thare mortuus est.

De Nino rege magno Assyriorum, et Semiramide matre ejus.

Temporibus Thare regnavit Ninus, rex Assiriorum potentissimus, reginæ Semiramis filius. Hæc virum mentita, triginta et duobus annis regnum Assiriorum potentissime gubernavit. Quæ ut callidius virum mentiretur, brachia et crura veste virili, caput vero thyara, tegebat; et ne forte novo habitu aliquid occultare videretur, eodem ornatu et populum vestiri jubet, quem morem vestis exinde⁵ gens illa universa tenet. Magnas denique res gessit. Quæ nec contenta, mulier virilis animi, terminis quos adquisitos a viro susceperat, Ethiopiam bello pressit, Indis bellum intulit, quos

¹ *scilicet in agro*] in agro scilicet, E.; scilicet Sennaar in agro, Cl. Re.

² Ch. has *vel Reu* over *Ragau*, and this has been generally inserted in the text in the MSS.

³ *Carram*] terram, E. and Ch. originally; Aram, H.M.T.W.

⁴ *Carram*] terram, E. H. terra, M.T.W.

⁵ *exinde*] om. E.

præter illam nullus ante subegerat. Hæc Babiloniam civi-^{Matt. Par.}
tatem ædificavit, eamque muro circumdedit, et ut esset caput^{i. 6.}
regni Assiriorum instituit; quæ tandem a filio suo interfecta
est. Qui dum matri successisset, contentus elaborato a pa-
rentibus regno, belli studia deposuit, et, velut sexum cum¹
matre mutasset,² raro a viris visus, inter feminarum turbas
consenuit. Cujus exemplum ejus posteri persecuti responsa
gentibus per internuntios dabant. Post Ninum denique reges
triginta sex regnum Assiriorum continua possessione tenuerunt,
usque ad Sardanapallum, per annos mille trecentos.

De numero annorum secundæ ætatis.

Vixit autem Noe post diluvium dcccl. annis; Sem, dc.;
Arfaxat, cccxxxviii.; Sale, ccccxxxiii.; Heber, cccclxiv.; Pha-
leg, cccxxxix.; Reu sive Ragau, cccxxxix.; Sarug, cccxxx.;
Nachor, cxxxix.; Thare vero vixit lxx. annis, et genuit
Abram, anno videlicet xliii. memorati Nini regis Assiriorum.

*In Thare terminatur secunda ætas, habens secundum Hebræos
annos ccxcii. secundum Septuaginta MLXXII.³*

Thare, ut dictum est, genuit Abram, Aram, et Nachor.
Aram genuit Melcha, Loth, et Saram. Iste Loth cum exisset
de Sodomis, subversis quinque civitatibus, genuit hos duos,
Moab et Amon, de filiabus suis ebrius factus. Nachor genuit
Hus, Buz, et Batuel, ex Melcha filia Aram. Batuel genuit
Laban et Rebeccam. Abram habuit uxorem Saram nomine,
filiam scilicet Aram fratris sui. Habuit etiam duas ancillas,
Agar Ægyptiam et Cethuram. Ex Sara genuit Ysaac, ex
Agar Ysmael, ex Cethura Madan et Madian. Ysmael genuit
Nabaioth et Cedar. Iste Abram, suffocato Aram fratre suo,
adoptans filium ejus Loth, ducta in uxorem Sarai, cum patre
peregrinatus est in Carram.⁴ Inde mortuo patre venit in
Sichem, et inde Pentapolim. Abraham⁵ Ægyptiis arithmetica (Not in
et astrologiam tradidit; a quibus ad⁶ Graios postea devene-^{Matt. Par.)}

¹ cum matre] quo matrem, E.

² mutasset] imitasset, A. Cl. Rc.

³ MLXXII.] marcii, T.

⁴ Carram.] Aran, E.H.M.T.W.

⁵ This sentence, which is not in
Paris, follows the next in E.

⁶ ad Graios] ad Grecos, E.
agraios, M.; augraios, H.

Matt. Par
i. 7. runt. Postea Abraham¹ collocans tabernaculum inter Bethel et Hay, cum in Egipto uxorem simulasset sororem, rediens in convallem Mambre, habitavit confœderatus tribus fratribus. Qui cum de occisione quatuor regum veniens a Melchisedech decimas accipiente honoratus fuisset, signum dandæ prolis in pecudibus et avibus suscepit. Deinde cum esset annorum septuaginta et quinque, et impugnaretur a Chaldæis et Mesopotamicis per invidiam, eo quod ipsi colerent ignem et effigies deorum, ipse autem coleret Deum unum creatorem cunctorum, et assereret Illi solummodo honorem cultus et gratiarum debere retributionem, creaturam autem virtute et administratione Conditoris disponi, et non propria virtute subsistere; ad imperium Domini relicta gente et patria sua, venit in terram Chanaan, accipiens promissionem,² quod in gentem magnam excresceret nimis, mutato nomine ab Abram in Abraham, quod³ interpretatur pater multarum gentium, et quod in semine ejus benedicerentur omnes gentes. Denique divinitus præceptum accepit, ut se cum sua sobole circumcideret,⁴ non ut ipse Deus aliquid superfluum in homine creasset, quod postea juberet occidi,⁵ sed ut inter alias gentes hoc corporis signo electi viri soboles nosceretur. Et cum esset jam senior, genuit Ysaac. Præcedenti tamen tempore, ut dictum est, genuerat Ysmael, unde Arabes et aliæ gentes se esse ex genere Abrahæ gloriantur. Circumcisus est etiam Ysaac nativitatis suæ die octavo. Præterea⁶ cum⁷ esset grandævus Abraham, præcepit ei iterum Deus præfatum filium suum Ysaac sibi immolari in monte Morin. Quod quidem ille, Creatori amplius quam suo affectui cupiens deservire, voluit adimplere. Sed nunquam credentibus dura Divinitas, suspendit virum angeli voce a filii nece, ostendens ei, quem immolaret pro filio, arietem, ut absque pietatis dispendio tanti sacrificium consummaretur viri. Post hæc autem cum esset Ysaac jam sexagenarius, genuit Esau et Jacob, patriarchas Ydumæ et Israeliticæ gentis.

¹ *Abraham*] om. E.² *promissionem*] provisionem, E.³ *quod*] qui, E.⁴ *circumcideret*] circumcidat, E.⁵ *occidi*] abscondi, E.; abscondi, M. Ra. T.⁶ *Præterea*] Propterea, Re.⁷ E. ins. jam, and so R. later.

De regno Argivorum.

Circa hos dies natum est regnum Argivorum, ubi primus regnavit Ynacus, cujus fuisse filia Yo perhibetur. uxor Isidis, quæ ut magna dea est in Egipto culta, eo quod ibi juste regnaverit, et homines ibidem litteris¹ informaverit. Matt. Par. i. 8.

De filiis Ysaac, Esau et Jacob, et² generatione eorum.

Memoratus Ysaac cum laborante in partu Rebecca et oraculum audiente de Esau servituro³ Jacob apud Abimalech in Geraris peregrinatus, cum uxorem dixisset⁴ sororem suam, de semine centuplum colligens, tribus puteis eruderatis, et quarto facto in Bersabee, ibidem fœdere inito cum Abhimallech et Phicol, Esau reprobato, ignarus benedixit Jacob, qui, fratre suo⁵ tum in primogenitura tum in benedictione supplantato, in Mesopotamiam proficiscens, cum pro visione⁶ juxta Luzam titulum erexisset, et pro Rachel et Lya servitium quatuordecim annorum apud Laban compleisset, pacto de aliis septem annis pro gregibus virgarum mutatione vix completo, cum uxoribus et filiis undecim, a Laban furto sublatis idolis a Rachel, recedens in Galaad est comprehensus. Inde cum Laban fœdere inito in lapidibus ad Manaum, ubi angelorum castra vidit, proficiscens, ordinatis turmis vadum Jaboch transiens, matutina lucta læso nervo cum angelo completa, mutatione nominis facta, præmissis muneribus, fratri suo tre-mebundus occurrit. Cujus filia Dina a Sichem oppressa, et Sichimitis in dolo occisis, jussu Dei ipse in Bethel altare crexit, et domum purgavit.

Esau⁷ hispidus venator, venditis primogenitis a lenticula fulva dictus⁸ Edom, ductis uxoribus Chananæis, Judith et Basemath, supplantatus a fratre in benedictione, redeunti Jacob de Mesopotamia cum quadringentis viris pacifice occurrit. Matrem quoque Esau et Jacob, scilicet Rebeccam, adduxit Eliezer servus Abrahæ Ysaac, de Mesopotamia, sororem Laban, filiam Batuelis.

¹ *litteris*] litteras, Ch., and so A. Cl. Re.

² *et . . . eorum*] om. E.

³ *servituro*] servituri, E.

⁴ *dixisset*] duxisset, MSS.

⁵ *suo*] om. E.

⁶ *pro visione*] per visionem, H. M. Ra. W.

⁷ E. ins. the rubrick *De Esau Idumey erant.*

⁸ *dictus*] ductus, E.; ductis, Re.